

آن‌ها برای نتیجه‌گیری صحیح و مبتنی بر واقعیت استفاده شود. به نظر نگارندگان عواملی چون افزایش توان و تسلیحات نظامی ایران، افزایش ناامنی و تنش میان ایران و عربستان، نقش آفرینی قدرت‌های فرامنطقه‌ای و تأثیرگذاری آن‌ها، نبود وابستگی اقتصادی میان ایران با کشورهای حاشیه‌ی جنوبی خلیج فارس، حجم بالای نفت و گاز و انرژی در خلیج فارس و رقابت کشورهای عربی با ایران برای تصاحب بازار انرژی، مذهب، زبان و قومیت متفاوت کشورهای عربی حاشیه‌ی خلیج فارس و نیز توافق هسته‌ای ایران با ۵+۱ بر فرایند شکل‌گیری ائتلاف نظامی عربی خلیج فارس تأثیر مستقیم دارند. به این معناکه کشورهای عربی خلیج فارس نگران هستند، ایران بر پایه‌ی عواملی که ذکر شد در یک رقابت ژئوپلیتیکی تنگاتنگ با آن‌ها، به‌همراه دیگر متحدانش در محور مقاومت گوی سبقت را از آن‌ها ربوده و به یک قدرت برتر و غیرقابل مهار تبدیل شود؛ شرایطی که از قرار معلوم و براساس تحولات مشهود آن‌ها را بر آن داشته با کمک‌گیری از متحدان فرامنطقه‌ای به‌ویژه آمریکا در پی شکل‌دهی به یک ائتلاف نظامی عربی برآیند، تا در برابر ایران به قدرت بازدارندگی و چه‌بسا هجومی کافی دست یابند.

از سوی دیگر نگارندگان پژوهش حاضر، روابط حسنه‌ی ایران با عمان به‌عنوان یکی از کشورهای عربی مؤثر در خلیج فارس، بروز و تشدید تنش میان قطر با دیگر کشورهای عربی، نگرانی رقبای اقتصادی منطقه مثل هند، ترکیه و روسیه از شکل‌گیری این ائتلاف و تسری پیامدهای آن به منافع این کشورها، عدم همراهی کامل رهبران سیاسی مصر با ائتلاف و درگیری آن‌ها با اعتراضات داخلی، افکار عمومی داخلی کشورهای عربی و شکاف دولت - ملت در این کشورها، تلاش‌های میانجی‌گرایانه پاکستان و عراق برای بهبود روابط ایران و عربستان و نیز هزینه‌های سنگین ائتلاف و نگرانی از بروز جنگ تمام‌عیار را ازجمله موانع شکل‌گیری این ائتلاف می‌دانند؛ که فرایند تحقق چنین ائتلافی را با مشکل روبه‌رو کرده است. حقیقتی که تاکنون نیز روند دست‌یابی کشورهای عربی حاشیه‌ی خلیج فارس به یک ائتلاف نظام‌مند و سازمان‌یافته را ناقص باقی گذاشته است. برهمن اساس نیاز است برای رسیدن به یک تصویر واقعی از آینده این تحرکات